

ТРИВАЄ ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

З 7 по 26 квітня в комсомольських групах проходить атестація учасників Ленінського заліку. Комсомольці повинні звірити свої завдання з тими, що їх XXVII з'їзд КПРС поставив перед усією країною.

Комсомольська організа-

ція групи — ось головний орган, котрий повинен оцінити якість роботи, якість життя кожного її члена. Саме група може, принципово оцінивши рівень праці комсомольця, змусити його переглянути свої вчинки з громадської точки зору, пе-

ребудуватися так, як вимагають од усіх нас рішення партійного з'їзду. Допомогти групі зробити таку оцінку повинні члени атестаційної комісії: член комсомольського бюро курсу чи факультету, куратор, викладач кафедри суспільних наук.

Квітнева атестація учасників Ленінського заліку має включати в собі не тільки перевірку виконання кожним комсомольцем прийнятих восени особистих комплексних планів, але й перегляд самих цих планів, ускладнення їх.

В. ЧЕРНІКОВА,
заступник секретаря інститутського комітету ЛКСМУ.

ЮНОСТІ КУБИ ПРИСВЯЧЕНО

Тепло і задушевно пройшов вечір, присвячений 24-м роковинам утворення Спілки молодих комуністів Куби. Проведено його в гуртожитку № 3. А гостями кубинських ровесників стали радянські комсомольці, представники молодіжних організацій В'єтнаму, Перу і Панами, які навчаються у нашому інституті. Вони привітали із знаменною датою юнаків та дівчат Острова свободи, вручили їм пам'ятний адрес.

Дружно обстановку вечора ще більше скрасив і пожвавив самодіяльний концерт, у якому виступали кубинські та панамські студенти, а також добре відомий уже в інституті інструментальний ансамбль «Болівія».

А. СУХАРЕВ,
заступник секретаря інститутського комітету ЛКСМУ.

ЗАВТРА ДЕНЬ КОСМОНАВТИКИ

Юрій Гагарін:
«Поїхали!»

...На стартовій площадці я побачив Теоретика Космонавтики і Головного Конструктора. Для них це був найважчий день. Як завжди, вони стояли поряд. Вирізні обличчя їхні до останньої зморшки осяялися ранковим світлом. Тут же знаходилися члени Державної комісії по проведенню першого космічного рейсу, керівники космодрому і стартової команди, вчені, провідні конструктори, мій вірний друг Космонавт Два й інші товариші — космонавти. Все заливало світло наступаючого нового дня.

— Яке життєрадісне сонце! — вигукнув я...

Нетерпіння росло. Люди подивлялися на хронометри. Нарешті доповіли, що ракета з кораблем повністю підготовлена до космічного польоту. Залишалося тільки посадити космонавта в кабінку, в останній раз перевірити всі системи і зробити запуск.

Я підійшов до Голови Державної комісії — одного із добре відомих в нашій країні керівників промисловості — і доповів:

— Льотчик старший лейтенант Гагарін до першого польоту на космічному кораблі «Восток» готовий!

— Щасливої путі! Бажаємо успіху! — відповів він і міцно потиснув мені руку. Голос у нього був не сильний, але веселий і теплий, схожий на голос мого батька.

Подивився на корабель, на якому повинен був через кілька хвилин відправитися у небувалий рейс. Він був красивий, красивіший від локомотива, пароплава, літака, палаців і мостів, разом узятих. Подумалося, що ця краса вічна і залишиться для людей всіх країн на всі грядущі часи...

Технічний керівник польоту оголосив півторогодинну готовність до польоту. Потім годинну, півгодинну. За кілька хвилин до старту мені сказали, що на екрані телевізійного пристрою добре видно мое обличчя, що моя бадьорість радує всіх. Передали також, що пульс у мене — 64, дихання — 24.

Я відповів:

— Серце б'ється нормально. Почуваюся добре, рукавиці надів, гермошолом закрив, до старту готовий.

Всі команди по пуску передавалися також і мені.

Нарешті технічний керівник польоту скомандував:

— Підйом!

Я відповів:

— Поїхали! Все проходить нормально...

(З книги Ю. Гагаріна «Дорога в космос»).

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 14 (213)

Виходить раз на тиждень

П'ятниця, 11 квітня 1986 року.

Ціна 1 коп.

Тиждень атеїзму

Проводився він в інституті з початку квітня. Щоденно випускалися тематичні радіогазети і телепередачі інститутського телецентру. На факультетах проходили вечори запитань і відповідей, політінформації,

провідні лектори вузу Р. М. Сокирянська, О. П. Стахов та інші виступали з лекціями.

В гуртожитках обновлені куточки атеїзму, випущені спеціальні стіннівки. Наприкінці тижня пройшов ог-

ляд факультетських стінгазет.

А сьогодні в кінотеатрі «Мир» відбудеться заняття атеїстичного кінолекторію для студентів нашого інституту.

В. ГЛЕБОВА.

На сцені—мушкетери

На сцені актового залу студенти машинобудівного факультету показали виставу «Три мушкетери або «Ко-за» для королеви». Показали і принесли велику насолоду та задоволення нам, глядачам. Протягом півтора години в залі не вшуха-

ли оплески, якими сприймався кожен дотепний жарт, кожен комедійний випадок. Хоча події відбуваються ніби в далекі часи, але вони багато в чому нагадують сьогодення наших студентів. Емоційно, колоритно виконали свої ролі О. Климе-

нко, Г. Рябоконь, В. Одинський, І. Вінницький, І. Зісман, Д. Прищенко, С. Ярмолинська, Р. Сердюков, Г. Омелянчук та інші аматори.

К. БАЛАКАНОВ,
четвертокурсник машинобудівного факультету.

Для Валентини Рачук, як і її однокурсників, недалеким той час, коли вона стала дипломованим спеціалістом. Студентка четвертого курсу факультету автоматики і мікроелектроніки, відмінниця навчання Валентина Рачук очолює бюро комсомольської організації курсу, бере активну участь у роботі студентського наукового товариства. Вивчення матеріалів з'їзду партії, осмислення грандіоз-

них накреслень прискорення науково-технічного прогресу сприяє якісно новій підготовці майбутніх спеціалістів, яким доведеться трудитися у цій і наступних п'ятирічках. Готувати себе до ініціативної, творчої праці на виробництві — ні ні найголовніше завдання.

На знімку: відмінниця навчання Валентина Рачук.

Фото Р. Кутьнова.

НАШІ СУЧАСНИКИ

Спортивну базу — своїми руками

ДАЄШ „КУЗНЮ ЗДОРОВ'Я“!

БЕРУЧИ участь у самодіяльному спортивному будівництві, я переконався, що студенти, які самовіддано трудилися на спорудженні інститутських об'єктів, швидше за інших вирости у відповідальних партійних, комсомольських, господарських керівників. Пам'ятаю, з яким вогником трудилися на будівництві стадіону, інших спортивних об'єктів С. Андрійчук — нині секретар комітету комсомолу на одному з найбільших кришталевих заводів країни, Л. Чаленко, М. Бельський, М. Толстиков, В. Краєвська, які перебувають тепер на партійній роботі у Вінниці, М. Филинук, Ю. Буренніков, С. Лютворт, В. Поджаренко, П. Молчанов, В. Петров, В. Шановський, В. Бабій, О. Лесько, Н. Горохова та інші тепершні викладачі і співробітники інституту.

Більше 30 спортивних споруд зведено у нас методом народної будови. Продовжується спортивне будівництво і зараз. Біля ста-

діону «Олімп» зростає триповерховий учбово-допоміжний корпус фізвиховання площею понад 2600 кв. м. Тут розмістяться два 50-метрових стрілецьких тири, роздягальні, душові, відновлювальний центр, ліжкова коззанацька прокатні бази, клуб туристів і альпіністів, зал настільного теніса, методичні кабінети, інші учбові та допоміжні приміщення. Введення корпусу в експлуатацію дозволить значно поліпшити якість навчального процесу з фізичного виховання, активізувати оздоровлювальну і масову фізкультурну та спортивну роботу.

Спорудження такого об'єкту не зовсім проста справа навіть для спеціалізованої будівельної організації. А в нас воно здійснюється силами студентів та викладачів. Постійно на будові перебувають викладачі фізвиховання. Ось уже два роки по місяцю власної відпустки вони провели тут. Та й нинішнього року відпочивати їм майже не до-

ведеться: за їхньою ініціативою прийнято рішення завершити будівництво корпусу до нового навчального року. Не з примусу, а з власної доброї волі, за покликком серця стали столірами товариші Змієвський, Пастушенко, Турюк, мулярами — Петренко, Голубович, штукатуром — наставником — Костюк, зварювальником — Павлов, майстрами малої механізації — Олійник, Дубнюк, Повець, Андрюшин, Жарко, справжніми виконавцями виявили себе Рудой, Ходирев, Чесноков. А як швидко освоїв професію оздоблювальників жіночий склад кафедри!

Так, великий внесок у будову роблять працівники кафедри. Але іще більший — студенти. Всі академічні групи за спеціальним графіком працюють на об'єкті. Свої суботники, присвячені XXVII з'їзду партії, провели тут комсомольці радіотехнічного факультету. Хороший почин зробили комсомольці факультету обчислювальної техніки. Буд-

вництво набирає важливого державного значення. Наш інститут був ініціатором такого будівництва і своєю авангардною роллю не поступиться нікому. Спорудження власної «кузні здоров'я» буде закінчено у строк нашими власними руками. Учбово-допоміжний корпус фізвиховання хоча офіційно і не проголошений, але фактично є комсомольським будівельним об'єктом, оскільки його зводять руки нинішніх комсомольців і комсомольців 50—60-х років.

Тому я звертаюся до факультетських і групових комсомольських організацій, до всіх комсомольців інституту: давайте об'єднаємо всі наші зусилля і до визначеного терміну завершимо усі роботи. Більше натиску, вогнику та ініціативи зобов'язаний проявити комітет комсомолу. Він не може залишатися осторонь, адже участь студентів у спортивному будівництві — важливий засіб професійної підготовки майбутнього інженера, школа комуністичного ставлення до праці.

Лозунг «Спортивну базу — своїми руками», який виник майже два десятиліття тому, став доброю інститутською традицією. Особливого значення ця традиція набуває в наші дні, адже у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС самодіяльне спортив-

не будівництво набирає важливого державного значення. Наш інститут був ініціатором такого будівництва і своєю авангардною роллю не поступиться нікому. Спорудження власної «кузні здоров'я» буде закінчено у строк нашими власними руками. Учбово-допоміжний корпус фізвиховання хоча офіційно і не проголошений, але фактично є комсомольським будівельним об'єктом, оскільки його зводять руки нинішніх комсомольців і комсомольців 50—60-х років.

Тому я звертаюся до факультетських і групових комсомольських організацій, до всіх комсомольців інституту: давайте об'єднаємо всі наші зусилля і до визначеного терміну завершимо усі роботи. Більше натиску, вогнику та ініціативи зобов'язаний проявити комітет комсомолу. Він не може залишатися осторонь, адже участь студентів у спортивному будівництві — важливий засіб професійної підготовки майбутнього інженера, школа комуністичного ставлення до праці.

Я. КУЛИК,
завідуючий кафедрою фізичного виховання.

Науково-технічний прогрес: кадри, пошуки, віддача

КАРПОВ Ю. А.,

проректор по навчальній
роботі, доктор технічних
наук, професор, заслужений
працівник вищої школи УРСР:

**—КОЖЕН ПОВИНЕН
ДОБРЕ ВИКОНУВАТИ
СВОЮ СПРАВУ**

Питання зараз ставиться так: підготовлений нами інженер, прийшовши на виробництво, повинен уміти навчити людей виробництву перебудувати. Це дуже відповідально. Так, завдання, що покладено на інженерів, з кожним роком стають все більш комплексними. Сьогодні, у світлі вимог, сформульованих у документах XXVII з'їзду КПРС, потрібна, отже, така система підготовки спеціалістів, яка змогла б чутливо і своєчасно реагувати на запити виробництва і науки, забезпечувати потреби народного господарства у фахівцях, котрі поєднують високу професійну підготовку, ідейно-політичну зрілість, навички організаторської і управлінської діяльності. У фахівцях, котрі здатні прискорювати науково-технічний прогрес, інтенсифікацію виробництва, сповна реалізувати людський фактор.

Вирішення проблеми насамперед бачиться мені у вдосконаленні самого учбового процесу, використанні інтенсивних методів навчання. У першу чергу зверну увагу на нашу основу основ — лекцію. На жаль, ще не завжди і не всім вдається побудувати її так, щоб у час її працював і мислив не тільки викладач, а й студент. Це найсуттєвіше — спільне мислення, спільна участь у лекції, спільна праця над нею.

Постановці такої лекції покликані допомагати технічні засоби навчання. Але саме допомагати, удосконалювати, збагачувати лекцію, а не використовуватися як самоціль.

Нові вимоги виводять на чільне місце перебудову діяльності кожного професора, доцента, кожного викладача. Їхня робота зі студентами вже не може обмежуватися тільки двома академічними годинами. Продовження її — у додат-

кових, індивідуальних заняттях. Проблемно читати, дохідливо і цікаво провести лабораторне заняття, дати вичерпну консультацію — ось що треба зараз і вміти, і робити.

Стверджено, що об'єм інформації, який подається кожній десятці років. Переробити її в голові уже стало неможливим. Отож без обчислювальної техніки в інженерній діяльності не обійтися. Причому потрібна вона не лише як, спрощено кажучи, арифмометр, котрий позбавляє нас рутинної підрахункової роботи, але й для контролю знань, самостійної підготовки студентів. Безумовно, кожен студент, залишаючи інститут, повинен знати ЕОМ так само досконало, як його колишні попередники знали логарифмічну лінійку.

Не треба гадати, що із впровадженням ЕОМ інженерська праця ставатиме простішою. Зовсім навпаки: розвиток засобів автоматизації вимагає від інженера вирішення все складніших завдань, перебудови на новий ступінь мислення. Звідси так важливо залучати студентство до наукової роботи. Саме вона дає творчі якості, так необхідні інженерам.

Побуває думка, ніби це не реально — залучити до науки усіх без винятку. Я проти такої думки. Хай вже на першому курсі студент підготує невеликий реферат, познайомиться з азами наукових прийомів. І так поступово, від найпростішого до більш складного, він «втягуватиметься» у захоплюючий світ пошуку і дослідництва. Важливо, щоб була така-от кінцева мета: науковою роботою повинен займатися кожен. У міру своїх сил, звичайно, але — повторюю — кожен.

Важливим бачиться мені і прискорення адаптації першокурсників. Цьому ще

▲ Підвищення якості підготовки сучасних інженерів. Якими шляхами треба йти до цього?

▲ Зараз надзвичайно важливо зміцнювати зв'язки вищої школи з інститутами Академії наук, передовими промисловими підприємствами. На XXVII з'їзді партії ще раз прозвучала думка про необхідність залучення студентів технічних вузів до конкретної справи якомога раніше, уже з третього курсу прикомандировувати їх безпосередньо до підприємств для виконання курсових і дипломних проектів за завданням промисловості. Як це вирішується в умовах нашого інституту?

не відляма належної уваги. І нерідко трапляються студенти навіть другого курсу, які не вміють елементарного — правильно вести конспект, які зовсім тямляють уяву мають про інститутські лабораторії, навіть про свою майбутню роботу. Очевидно, потрібні частіші їх зустрічі зі старшокурсниками, провідними науковцями, потрібна більш чітка система навчання студента мистецтву читати, працювати самостійно з книгою, організовувати свій час.

Продовжую відстоювати ідею про те, що на молодших курсах варто проводити самопідготовку під контролем викладача. Тільки таким чином можна підвищити її якість: викладач поруч, завжди опоможе, пояснить незрозуміле. Покищо ж картина в основному така: студент «бере» не стільки розумінням матеріалу, скільки автоматичним його запам'ятовуванням. І це ще в кращому випадку. Бо нерідко час самопідготовки використовується для чого завгодно, тільки не для неї.

Прихильник я й ідеї про зміну традиційної форми екзамену. Звичайно, тут знову розширюється коло обов'язків викладача, адже з кожним студентом треба працювати індивідуально, кожному дати певне завдання, об'єм літератури, яку він має простудіювати, а потім так само індивідуально провести співбесіду. Зате наскільки це сприятиме розкриттю справді творчих начал, позбавить залежності від шаблонних випадковостей «щасливого» чи «нещасливого» екзаменаційного білета.

Я сказав, що таке нововведення додасть роботи викладачам. Аякже! Пора відмовитися од закостенілих звичок, спокійної атмосфери «традицій». Пора усвідомити, що працювати з подвійною енергією це сьогодні не просто красиві слова. І тут важливо налагодити обмін досвідом передового, а б сказав, викладання, обмін досвідом між кафедрами. Покищо це у нас здійснюється зовсім слабо.

Ну, і оскільки мова зайшла про досвід, то звернемося до головної нашої мети — набуття студентом досвіду інженера. Не секрет, що освоєння молодим інженером своєї першої роботи досить часто виливається у затишний процес. Парадоксально, але такої дисципліни, як організація інженерної праці, учбовою програмою технічного вузу не передбачено. Ми в своєму інституті самодіяльно, так би мовити, ввели такий курс.

Хоч і куценький він за часом, але користь дає очевидну.

Все більшої підтримки одержує пропозиція уже з третього курсу періодично направляти студентів на місце їхньої майбутньої роботи чи в організації, близькі тематикою до тієї, в яку вони призначені. І щоб саме там вони проводили частину лабораторних та семінарських занять, виконували курсові проекти. Саме цій меті підпорядковане створення філіалів кафедр на підприємствах. Ми вже маємо п'ять таких філіалів на чотирьох заводах. Це, звичайно, досить відчутне зрушення. Але ще не остаточне. Адже ділові зв'язки, договори про співробітництво інститут має уже із десятима підприємствами. Значить, географію філіалів треба розширювати. Особливо це стосується факультетів машинобудівного, енергетичного, інженерно-будівельного. Завдання полягає в тому, щоб у найближчі рік — два свої філіали на підприємствах мали всі випускаючі кафедри.

Вдосконалення потребує виробничу практику майбутнього фахівця. Вона повинна органічно продовжувати учбовий процес. І тут немало залежить від підприємств, де студенти практикуються. Часом як на заводі буває: поставили завтрашнього інженера до верстата і — давай гони план. Треба рішуче позбавитися цього, розумно узгоджувати інтереси і взаємодії вузу та підприємства. Адже мета ж спільна — підготовка хорошого спеціаліста.

Завершуючи мову про зміцнення зв'язків із виробництвом, не можу не нагадати, що перед вузівськими кафедрами стоїть нині завдання значно розширити розробки з нових напрямків — робототехніки, гнучких автоматизованих систем, мікропроцесорної техніки тощо. Приклади такі в нас уже є, але цього, зрозуміло, ще недостатньо.

Ось такі думки виникають з приводу проблеми підготовки сучасного інженера. Хочу підкреслити, що в процесі цього бере участь кожен працівник інституту, починаючи буквально від двірника. Адже кожен тією чи іншою мірою виховує студента, подає йому особистий приклад своєї поведінки, своїм ставленням до роботи, навіть своїм зовнішнім виглядом, охайністю в мові, одязі. Ми готуємо не просто спеціаліста. Завдання вузу — дати країні громадянина у найвищому значенні цього поняття. Досягти цього ми зможемо лише тоді, коли кожен добре виконуватиме свою справу.

Трибуна для всіх

А ЯКЩО ВІДВЕРТО...

1. Хто вони, на вашу думку, так звані «сірі» студенти? Чому з'являються у нашому середовищі? Поступили в інститут, не осмисливши тонкощів майбутньої професії? Вчитися їм нудно? Але хіба студентські роки — це прогулянка?

2. До якого викладача ви поспішаєте на лекції. мов на свято? Чому? Адже не секрет, що є викладачі, котрі хоч і добре знають свій предмет, але передають його нецікаво. Так хто ж ваш дучовний наставник, кого ви маєте за приклад, прагнете наслідувати? Розкажіть про них так само захоплююче, як вони читають вам лекції, або так само нудно, як нудно вони розмовляють з вами.

«Сірі» студенти не тільки погано вчаться, але й дивляться на навчання крізь пальці, прагнуть від усього «вискознути». Цікавлять їх тільки розваги, красивий, дорогий одяг.

Вони поступили до інституту заради того, щоб не сидіти вдома, щоб тато з мамою не бурчали, чи просто заради диплома про вищу освіту. Звичайно, їм буде нудно вчитися, якщо вони йдуть на лекції тільки тому, що цього вимагає деканат.

Вважаю, що студентські роки — це далеко не прогулянка. Студентські роки — найщасливіші. Але не треба думати, що «від сесії до сесії живуть студенти весело». В студентських роках усьому повинне бути належне

місце: і навчання, і улюбленим заняттям, і відпочинку, і особистим справам. Хочу поділитися ще таким. Ось ми зараз на другому курсі, але коли запитати у студентів, якою вони уявляють свою професію у майбутньому, чітку відповідь рідко від кого почуєш. Звичайно, інженер з вищою освітою повинен бути висококваліфікованим, всебічно розвиненим. Але потрібна практика, треба, щоб саме в роботі студенти

узнавали свою майбутню спеціальність. Тоді і знаєш, що тобі потрібно, і мету свою бачитимеш. А то вчиш, вчиш, а де воно застосовується, — не розумієш.

А тепер щодо викладачів. Більш від усього мені подобаються лекції, які читає доцент кафедри математики Арон Мойсейович Маргасін. Він уміє так доводити свої думки студентам, що здається, ніби це не «суха» математика, а захоплююча історія. Я ніколи не думала, що так можна читати лекції з математики. Коли Арон Мойсейович пояснює, він буквально живе цим.

В. РУСАЛОВСЬКА, студентка групи 3-ЕПП-84.

«Сірі» студенти — це ті, кому байдуже, що діється в стінах інституту. Їх ніщо не хвилює, жодна ініціатива їх не розбурхає. Вони дуже високої думки про себе.

Щодо викладачів, то мені подобається ходити на лекції доцентів кафедри «автомобілі і автомобільного господарства» В. В. Кашина і О. В. Дупляка. На цих лекціях завжди можна взяти корисну і потрібну інформацію, одержати відповідь на будь-яке запитання. А коли лектор знаходить можливість на лекції відповісти на численні запитання, то його студенти і поважають.

С. ПОЛІЩУК, студент групи 1-ААГ-82.

ТІЛЬКИ ФАКТИ

«Дні відкритих дверей» квітня. МІНУЛОГО тижня розпочалися роботи по благоустрою території Вишеньки, закріплених за нашим колективом, а також інститутського містечка. Завершені вони будуть у день комуністичного суботника 19 квітня.

ПРОВЕДЕНО огляд стінних газет студентських будівельних загонів. ВЕЛИКА група студентів-політехніків візьме участь у міському фестивалі інтернаціональної дружби, який

проходитиме 12—13 квітня. ЗАВТРА створений на машинобудівному факультеті студентів «Каскад» віде для шефської допомоги се-

лу в Гайсинський район. ВЕЧІР, присвячений 56-м роковинам Народної партії Панамі, відбудеться 12 квітня в гуртожитку № 5.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.